

[Jes Lunde]

mæssigt om i størrelsesordenen 35 mia kr., og det er sådan, at lønandelen af indtjeningen i virksomhederne er faldet fra ca. 62 pct. ved starten af 1980'erne til nu 56 pct. og i regeringens prognoser til 54 pct. næste år.

Når vi har fået denne udvikling, samtidig med at der ikke er sket nogen bedring af handelstallene, kunne det tyde på, at regeringen ikke længere kan hælde sit hoved til, at den fortsatte nedpresning af lønningerne skulle give en bedring af betalingsbalancen.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om han kan bekræfte, at regeringen er betydelig mere optaget af fordelingspolitik end af at løse landets balanceproblemer.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige til hr. Svend Auken, at regeringen er fuldt opmærksom på, at der er en afgørende forskel på optimisme og letsindighed. Det er netop en lære, vi har draget på grundlag af den politik, som hr. Svend Auken jo var deltager i for få år siden.

Så siger hr. Svend Auken, at regeringen ikke foretager sig noget som helst på grund af de foruroligende betalingsbalancetal. Det tør jeg vist kalde en erindringsforskydning på rekordtid, for det var jo ganske andre betragtninger, vi hørte fra oppositionens side i dagene før påske, hvor regeringen var nødsaget til at gennemføre en indkomstpøolitik, som vel er barskere end nogen tidligere.

Hvad angår spørgsmålet om kroneobligationerne, har vi konstateret, at salget af kroneobligationer i den senere tid er for nedadgående.

Men jeg vil i øvrigt i anledning af hr. Svend Aukens betragtninger sige, at regeringen ikke mener, der er noget afgørende nyt i situationen, for det var jo netop det faktum, at betalingsbalanceunderskuddet syntes at ville holde sig på sidste års niveau, 17-18 mia kr., der var baggrunden for, at regeringen førte helhedsløsningen igennem. Denne situation var også ganske klar for os, da underskuddet for 1985 blev anslået til 15 mia kr., idet vi jo allerede da kendte betalingsbalancetallene eller i alt fald handelsbalancetallene for januar-februar måned, men i den bedømmelse indgik naturligvis også en viden om, at energiimporten i årets første måneder ville blive stor, og at dollarkursen lå højere, end vi regnede med for resten af året.

Derfor er der ikke uden videre grund til at slutte, at handelsbalancen for januar kvartal, hvad tallet så end bliver, er et bevis på, at bedømmelsen for 1985 er forkert. Helhedsløsningen vil jo først begynde at virke i de kommende måneder, og det har hele tiden været vurderingen, at 1985-effekten af den gennemførte politik ville være ret moderat, og derfor er der grund til at søge et bedre grundlag for en vurdering end at stirre på den udvikling, som netop var motivet til helhedsløsningen.

Nu får vi den stramme indkomstpøolitik, toprocentsløsningen, og jeg tror, at de fleste af dem, som kritiserede os i sin tid, nu vil erkende, at den var korrekt; så sparer vi yderligere 4 mia kr. på statsfinanserne, så får vi et tilskud på 3 mia kr. fra kommunerne, og så kommer den bundne opsparing til efteråret, og så skal vi nok få orden i sagerne.

Svend Auken (S):

Jeg forstår, at vi er enige om, at underskuddet i det første kvartal i år vil ligge på omkring 8 mia kr., og at det, regeringen siger, er, at det nok var på 8 mia kr. de første tre måneder, men at det kun vil blive på 7 mia kr. de sidste ni måneder, og at det er basis for, at man ikke vil foretage sig noget for at imødegå den truende udvikling.

På denne baggrund vil jeg gerne spørge statsministeren - da statsministeren jo ikke hidtil har haft ret i sine forudsigelser om betalingsbalanceunderskuddets størrelse - om den omstændighed, at vi rent faktisk kommer op over de 15 mia kr., hvis det sker, eller når det sker, heller ikke vil føre til en ændring af regeringens holdning til det store betalingsbalanceproblem.

Jeg vil gerne minde statsministeren om, at vi under diskussionen om overenskomstindgrebet sagde, at vi, hvis man kunne finde en retfærdig løsning på disse problemer, var parat til at medvirke til en her-og-nu-indsats over for det truende underskud på betalingsbalancen, og at regeringen hånligt afviste den udstrakte hånd, der kom fra socialdemokratiets side i den forbindelse.

Endelig vil jeg bede statsministeren bekræfte, at der alene de første fire måneder i år er solgt for 9 mia kr. kroneobligationer, altså lige så meget som der blev solgt i hele 1984.